

Zpomněl na mně Pán Bůh můj,
abych vydal počet svůj.

Místo peřin prachových
dají třísek jedlových.

Přátelé se rozejdou
a mě tady zahrabou.

Zpomněl na mně s nemocí,
nebylo mně k spomoci.

Místo vrchní peřiny
dají mně na vrch hlíny.

Zahrabou mě do jámy,
kde jsou ščíři a hadi.

Starala se máti má,
kde mně Pán Bůh místo dá?

Všickni anjelé s nebe
budou na mojí svadbě.

Tam já musím zůstatí,
soudného dne čekati.

Nestarej se, matičko,
dá mně Pán Bůh místečko.

Kantor přijde zpívati
a přátelé plakati.

A když přijde soudný den:
Vstaňte, mrtví, z hrobů ven.

Na daleckém krchově,
tam je místo hotové.

Vy, přátelé, neplačte,
Pánu Bohu poručte!

Anděl Páně zatroubí,
Pán Bůh všecky rozsoudí.

Až mně budou zvony hrát,
bude hrobař postel stlát.

Ponesou mě na marách,
jak nevěstu v peřinách.

Zlí budou na levici
a dobří na pravici.

77. UPŘÍMNOST

163.

U - při - mnost pě - kná cnost, ta bu - de tr - vat na vě - čnost.

Upřímnost pěkná cnost,
ta bude trvat na věčnost.

Tam bude v nebi sláva má,
Ježíš, Maria matka má.

U syna svého milého
vypros nám milost každého.

Miluj mě, bratře, já tebe,
dostaneme se do nebe.

Maria, matičko milá,
vypros nám milost u syna.

78. ZAHRADA BOŽÍ

164.

Vím já za - hrá-dku, mí - ste - čko krá - sné, sví - tí . tam slun - ce pře - vel - mi ja - sné.

Vím já zahrádku, místečko krásné,
svítí tam slunce převelmi jasné.

zítra je červi a žaby snědí.

Pravda a víra, láska, pokora,
do té zahrádky dvéře odvírá.

Já nežádám víc světské rozkoše,
žádám já vidět Pána Ježíše.

Ach, Bože, komu ráčíš to dáti,
ve tvé zahrádce slávy dojíti.

V tom věčném ráji, kde starci hrají,
andělé pěkné písňe zpívají.

Zde člověk dychtí po světské slávě,
a zítra již má hrob na hřbitově.

Raduj se, duše, a buď veselá,
tvého zde bydla je chvílka malá.

Zde pyšní lidé ve zlatě chodí,

Budeš-li stále zde bojovati,
chce ti Bůh za to korunu dáti.